

Most přes rozbouřené vody

Lucie Bílá

Voda sbírá
z břehů jíl
Má barvu žlutou
ten jíl
i světadíl
Břeh vzdálený
víc není už znát
To proud nám zkouší brát
most co nám dálku břehů krátil
láskou tisíckrát

Slova stejná jsou
Schází souznění
Jak máme žít
tak dál
spolu - vzdálení
Máš břeh já svůj
Blízkost můžem lhát
a proud nám zkouší brát
most co nám dálku břehů krátil
láskou tisíckrát
most co nám dálku břehů krátil
láskou tisíckrát
most co nám dálku břehů krátil
láskou tisíckrát

sbor: Dávný most přes ty zrádné proudy

Voda pramen má
někde v nás
Když začne téct
Ten proud
zdá se čirý a mírný
Když začne růst
má v sobě touhu - i chlad
Pak voda může brát
most co nám dálku břehů krátil
láskou tolikrát